

15 augustus 2023 (Maria-Tenhemelopneming)

Didier Croonenberghs o.p.

Waarom zeggen we dat Maria al bij God is, in lichaam en ziel ?
De kerk mag dan wel beweren dat dit een dogma is, maar waarschijnlijk vindt de overgrote meerderheid deze uitspraak nauwelijks geloofwaardig. En als we ze al aanvaarden, zien we niet in wat dat voor ons betekent. Maar een dogma is geen aanslag op de menselijke rede: het spreekt alleen als het iets over *ons* leven onthult. In die zin is de Tenhemelopneming een mysterie dat geen rationele antwoorden biedt, maar existentiële vragen stelt. Is 15 augustus gewoon een heropleving van de cultus van de moedergodin die in veel religies voorkomt? Is de Tenhemelopneming er om meer 'vrouwelijkheid' te brengen in een al te mannelijk instituut? De kwestie ligt subtieler. Dit feest spreekt over ons, over onze menselijke bestemming die in God is vastgelegd

Ondanks onze tegenstrijdigheden, ondanks het feit dat we niet weten wat er na onze dood gebeurt, gaat het erom dat we de moed hebben *nederig* te zijn. Ware nederigheid aanvaardt, net zoals Maria, dat we deel uitmaken van een groter verhaal, een verhaal dat we niet beheersen en dat verder gaat dan wij.

Het is het verhaal van God dat voortgezet wordt na onze dood en dat ons daarin verwelkomt. We moeten accepteren dat we niet door onszelf worden grootgebracht, maar door God en anderen.

Dit is precies wat Maria ons laat zien. Vandaag leven we in de cultus van het ego. We willen ons eigen leven opbouwen. Een succes van ons leven

maken! //k beslis zelf, dus ik besta. //k kies mezelf mijn identiteit, daarom kan ik groeien... Maar onze ware identiteit wordt niet alleen gekozen... het wordt ook ontvangen. Maria ontving haar bestemming en identiteit van God. Ze heeft het van God ontvangen. Het is haar nederigheid die haar groot maakt. En het is ons hedendaagse verlangen om over alles te beslissen dat ons uiteindelijk... klein maakt !

Wat bijzonder is in het Magnificat – de hymne in het evangelie – is dat Maria zichzelf in het middelpunt van Gods werk ziet.

Haar nederigheid zet haar niet opzij, buitenspel. Ze staat precies in het midden! Maria, de nederige dienaress, keert dus alle logica om: 'De machtige heeft aan mij zijn wonderen gedaan', zegt ze.

Ze staat centraal, in het hart van Gods belofte. Door haar nederigheid ontdekt ze Gods werk in het hart van haar leven.

Nederigheid betekent dus niet dat je jezelf moet vernederen.

Het betekent een hoog en accuraat bewustzijn van zichzelf te hebben, zijn sterke en zwakke punten kennen.

Nederig zijn is deze God in ons verwelkomen die groter is dan wij!

Nederig zijn zoals Maria, betekent niet aan de kant gaan staan.

In onze hedendaagse wereld worden verschillende dingen door elkaar gehaald en verward: zelfkennis, zelfliefde en zelfwaardering. We moeten ze alle drie hebben, in balans. Je kunt een hoog gevoel van zelfwaarde hebben zonder jezelf heel goed te kennen...

Door haar vertrouwen biedt Maria ons een prachtige weg van nederigheid, dat wil zeggen een weg van dankbaarheid voor alles wat we ontvangen hebben. Het is om onszelf te bevrijden van ons ego. Om vrij te zijn, moeten we verwelkomen wat we niet voor onszelf hebben gekozen: onze taal, onze genen, onze opvoeding, onze ouders.

Wie deze weg van bevrijding niet volgt, kan in de verleiding komen om het leven te ondergaan, om te overleven. Maria's weg inslaan is in haar leven een grotere horizon ontdekken dan die we onszelf geven. Een echte vrijheid ontdekken. Kijken naar je leven met de ogen van vertrouwen en niet van verdenking.

De Tenhemelopneming beleven is accepteren dat iets groters dan onszelf in het diepst van ons wezen zit en ons draagt; het is erkennen dat ons

leven wordt bezocht door degene die wonderen doet. De orthodoxen noemen dit feest de Ontslapenis van Maria. In slaap vallen betekent vaak loslaten. Niet controleren. Vertrouwen op iets groters. Dit feest nodigt ons niet uit om in de wolken te klimmen, maar om zwanger te zijn van God. “God in ons brengen”.

Maria geloofde niet in een wonderlijke God, maar in een God die wonderen doet. Een God die ons op deze aarde bezoekt om te verhogen —op te hemelen— wat verlaagd is. Dit is de radicale bekering die we moeten beleven. In veel situaties, als onze handen leeg zijn, of onze toekomst hopeloos, kan ons hart gevuld worden met iets groters dan we ons voorstellen. Amen.